

بررسی پایداری ژنتیکی گیاهان حاصل از جنین زایی سوماتیکی خربزه (*Cucumis melo L.*) با استفاده از فلوسایتومتری

محمد رضا راجی^{۱*}، محمود لطفی^۲، مسعود توحیدفر^۳، فرانچسکو کریمی^۴، لردانا آبت^۵، آنجللا کارا^۶

^۱دانشجوی دکترای علوم باگبانی، گروه علوم باگبانی، پردیس ابوریحان دانشگاه تهران

^۳دانشیار و عضو هیئت‌علمی گروه علوم باگبانی پردیس ابوریحان دانشگاه تهران

^۵دانشیار و عضو هیئت‌علمی گروه بیوتکنولوژی دانشگاه شهید بهشتی تهران

^۴رئیس و عضو هیئت‌علمی موسسه تحقیقاتی CNR ایتالیا واحد پالمو

^۶استاد و عضو هیئت‌علمی موسسه تحقیقاتی CNR ایتالیا واحد پالمو

r.raji@ut.ac.ir: *

چکیده

پایداری ژنتیکی (تفاوت اندازه ژنوم و تغییرات کروموزومی) گیاهان حاصل از فرآیند جنین زایی نسبت به گیاه مادری (به عنوان گیاه استاندارد) با استفاده از دستگاه فلوسایتومتری دردو رقم خربزه ('خاتونی' و 'سوسکی سبز') مورد ارزیابی قرار گرفته است. برای نخستین بار جنین زایی ریزنمونه‌های (لپه بذری خربزه درون محیط کشتی پایه MS حاوی ترکیب هورمونی NoA ۴۰۰ میکروگرم در لیتر) و BAP (۲۰۰ میکروگرم) انجام و اثرات این ترکیب هورمونی در جنین زایی سوماتیکی و در بی آن ایجاد تغییرات پلوبییدی در زمان جنین زایی، مورد بررسی قرار گرفت. این ترکیب هورمونی باعث جنین زایی مطلوبی در دو رقم 'سوسکی سبز' (۶۵٪) و 'خاتونی' (۴۳٪) شد. ۱۵ گیاه بازرا شده به صورت تصادفی انتخاب و سطوح پلوبییدی آن‌ها در دو روز متفاوت و هر بار در سه تکرار با استفاده از فلوسایتومتری مورد مقایسه قرار گرفت. پایداری ژنتیکی بالایی در گیاهان بازرا شده نسبت به گیاه مادری (دیپلوبیید) مشاهده شد و تنها ۷٪ گیاهان بدست آمده از رقم 'سوسکی سبز' حالت تراپلوبییدی نشان داد و رقم 'خاتونی' به طور کامل شبیه گیاه مادری بود که این ثبات نشان می‌داد این روش جنین زایی روشی مناسب برای باززایی خربزه می‌باشد.

کلمات کلیدی: باززایی گیاهان، ترکیب هورمونی، گیاه مادری، گیاه استاندارد، تغییرات کروموزومی، سطح پلوبییدی